

Baggrundsnotat

Status og udfordringer i det kystnære fiskeri efter hellefisk i område 47

Hilmar Ogmundsson og Rasmus Bæk

Indhold

1. Introduktion	1
2. Kystnært hellefiskefiskeri i område 47	1
2.1.1 Forvaltningsområdet Diskobugten	9
2.1.2 Forvaltningsområdet Uummanaq	13
2.1.3 Forvaltningsområdet Upernavik	17
3. Opsummering i forhold til område 47	21

1. Introduktion

Det kystnære fiskeri efter hellefisk er opdelt på olympisk fiskeri med joller med en samlet kvote og på fartøjer over 6 meter med individuelle kvoter. Licenser og kvoter i det erhvervsmæssige kystnære hellefiskefiskeri er opdelt i fire områder; Diskobugten, Uummanaq og Upernavik som samlet udgør område 47 samt resten af Grønland som udgør område 46. Det kystnære fiskeri efter hellefisk er dog hovedsageligt koncentreret omkring Upernavik, Uummanaq og Diskobugten, hvorfor der kun fokuseres på område 47 i dette notat.

2. Kystnært hellefiskefiskeri i område 47

Forvaltningsområderne Upernavik, Uummanaq og Diskobugten udgør tilsammen område 47. Hvert år sættes der en TAC for kystnært hellefiskefiskeri i hvert af de tre forvaltningsområder i område 47. For hvert af de tre forvaltningsområder fastsættes en særskilt en kvote for fartøjer over 6 meter længde overalt og for joller (under 6 meter). Til fiskeri efter hellefisk med fartøj, der er over 6 meter udstedes tidsubegrænsede licenser med en individuel omsættelige kvoteandel, og til fiskeriet efter hellefisk med joller udstedes tidsbegrænsede licenser, hvor der fiskes olympisk med højst tilladt fælles fangstmængde¹.

Forvaltningssystemet, som anvendes i område 47 i dag, blev indført tilbage i 2012, hvor det blev besluttet, at TAC'en i de enkelte forvaltningsområder skulle fremadrettet fordeles på fartøjer og joller efter stort set samme princip som fordelingen af rejer i kystnært og havgående fiskeri. Jollekvoten forvaltes fortsat som olympisk fiskeri, mens der for fartøjer blev indført individuelle omsættelige kvoter. Fordelingen af TAC'en mellem fartøjer og joller er baseret på en fordelingsnøgle, som i 2012 blev fastsat på baggrund af fangsterne i de tre forgående år i hvert af de 3 forvaltningsområder. Den del, som fastsættes til jollerne fordeles ud på 12 måneder – såkaldte månedskvoter, fiskes olympisk. Månedskvoterne er dog ikke blevet fulgt i praksis.

Et rederi med licens til fiskeri i IOK segmentet for fartøjer over 6 meter kan højst eje op til 5 pct. af den samlede omsættelige kystnære hellefiskekvote til dette segment i hele område 47.

---

¹ Historisk er kvoten blevet hævet, når den var opfisket, så der er ikke en egentlig højst tilladt fangstmængde i praksis.

For fartøjer over 6 meter i område 47 er der mulighed for at udnytte den tildelte årskvote fleksibelt i forhold til det enkelte kalenderår, på samme måde som det kendes i rejefiskeriet. Flexibiliteten betyder, at rederierne/licenshaver i praksis har mulighed for at udnytte den tildelte kvote over i alt 3 kalenderår. Et rederi kan således tage forskud på næste års hellefiskekvote, fra 15 november i det pågældende år. Omvendt har et rederi også muligheden for at få overført den kvotemængde, som selskabet ikke har udnyttet, til det efterfølgende kalenderår. Denne overførte mængde kan udnyttes frem til 1.juli.

Det kystnære fiskeri efter hellefisk foregår som udgangspunkt med langline og garn. Fiskeri med trawl er ikke tilladt. Både det kystnære fiskeri efter hellefisk med fartøjer over 6 meter og joller har 100 pct. indhandlingspligt.

For område 47 blev der i september, 2014 implementeret kvotefrie områder i de tre forvaltningsområder; Upernavik, Uummannaq og Diskobugten. Det harmonerer ikke med ansvarligt og bæredygtigt fiskeri, at man i visse områder har frit fiskeri uden kvoter. Siden indførelsen af de kvotefrie områder har det udover at bidrage til overfiskeri været svært at forvalte og kontrollere det kystnære fiskeri efter hellefisk, særligt om fiskeriet har foregået i kvoterede områder eller i de kvotefri områder. De kvotefri områder har også udhulet værdien af hellefiskekvoter for fartøjer over 6 meter, fordi alle har kunnet fiske gratis i de kvotefri områder. Dette har skabt store problemer for finansieringen af fartøjer, da indkøbte kvoter har mistet værdi og ikke længere accepteres som sikkerhed for lån i banken. Det er flere gange forsøgt at afskaffe de kvotefri områder, men det lykkedes først i 2020, hvor de blev afskaffet til gavn for en langsigtet og bæredygtig forvaltning. Det bør derfor sikres, at de kvotefrie områder ikke genoprettes.

2.1 Udviklingen det samlede kystnære fiskeri efter hellefisk i område 47

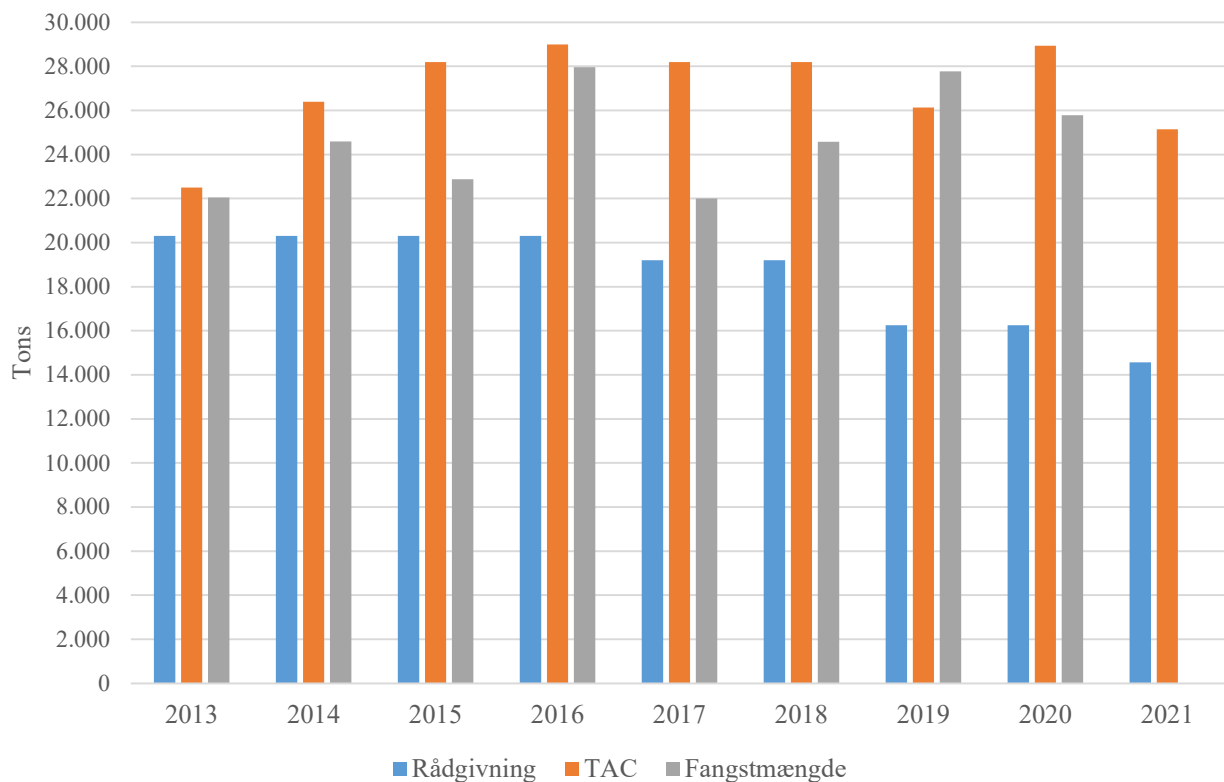
I følgende afsnit vises udviklingen i den biologiske rådgivning, TAC, kvoter samt de samlede fangstmængder af kystnær hellefisk i det enkelte forvaltningsområde i område 47. Det bemærkes, at fangstmængderne i de enkelte områder er opgjort som de indhandlede mængder til fabrikker og indhandlingsanlæg placeret i forvaltningsområdet.

For at give overblik hele hellefiskefiskeriet i område 47 viser figur 1 den samlede biologiske rådgivning, TAC og hellefiskefangster i området for perioden 2013-2021. Tabel 1 viser samme udvikling, men underopdelt på forvaltningsområderne. Det bemærkes, at der ydes separat biologisk rådgivning for hver af de tre forvaltningsområder i Diskobugten, Uummannaq og Upernavik. Der gives en separat beskrivelse af hvert forvaltningsområde i hhv. afsnit 2.1, 2.2 og 2.3.

Det fremgår af figur 1, at den samlede TAC og det samlede optag i område 47 ligger langt over den biologiske rådgivning i alle år. Det betyder, at fiskeriet ikke er foregået på bæredygtig grundlag siden 2013. Dette afspejles yderligere i, at trods en konstant rådgivning i årene 2013-2016 har TAC'en været stigende. Fra 2016 har den biologiske rådgivning været faldende, mens TAC'en har været nogenlunde konstant.

I 2013 var TAC'en sat 11 pct. højere end rådgivningen. Andelen over rådgivningen blev ved med at stige, indtil den toppede i 2020 med, at TAC'en var samlet set sat 78 pct. over det bæredygtige niveau. TAC har dog ikke igennem årene været fuld udnyttet, når kun andelen af fangsterne i de kvoterede områder anvendes i fangstopgørelsen. Hvis de samlede fangster i de ukvoterede områder, som blev oprettet i 2014, lægges til fangsterne i de kvoterede områder og holdes op i mod TAC'en, har den kun været fuldt udnyttet i 2019. Selv om TAC ikke har været fuldt udnyttet, har fangstmængderne i alle år langt oversteget den biologiske rådgivning.

Figur 1: Samlet rådgivning, TAC og hellefiskefangster i forvaltningsområderne i område 47, 2013-2021.

Kilde: APNN.

Tabel 1: Oversigt over udviklingen i rådgivning, TAC og hellefiskefangst i område 47, 2013-2020.

Tons	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Rådgivning	20.300	20.300	20.300	20.300	19.200	19.200	16.250	16.250	14.547
<i>Diskobugten</i>	8.000	8.000	8.000	8.000	6.400	6.400	5.120	5.120	4.346
<i>Uummannaq</i>	6.000	6.000	6.000	6.000	6.500	6.500	5.800	5.800	5.153
<i>Upernavik</i>	6.300	6.300	6.300	6.300	6.300	6.300	5.330	5.330	5.068
TAC	22.500	26.394	28.200	29.000	28.200	28.200	29.437	28.937	25.148
<i>Diskobugten</i>	9.200	9.000	9.200	9.600	9.200	9.200	11.080	10.580	7.847
<i>Uummannaq</i>	7.000	8.379	9.500	9.850	9.500	9.500	9.900	9.900	9.167
<i>Upernavik</i>	6.300	9.015	9.500	9.550	9.500	9.500	8.457	8.457	8.134
Fangst	22.043	24.587	22.874	27.955	22.000	24.580	27.777	25.778	
<i>Diskobugten</i>	8.999	9.017	8.341	10.280	6.173	8.194	8.651	7.519	
<i>Uummannaq</i>	7.008	8.198	8.259	10.364	9.044	8.837	10.160	10.686	
<i>Upernavik</i>	6.036	7.372	6.274	7.311	6.783	7.549	8.966	7.573	
TAC som andel over rådgivning	10,8%	30,0%	38,9%	42,9%	46,9%	46,9%	81,2%	78,1%	72,6%
<i>Diskobugten</i>	15,0%	12,5%	15,0%	20,0%	43,8%	43,8%	116,4%	106,6%	80,6%
<i>Uummannaq</i>	16,7%	39,7%	58,3%	64,2%	46,2%	46,2%	70,7%	70,7%	77,9%
<i>Upernavik</i>	0,0%	43,1%	50,8%	51,6%	50,8%	50,8%	58,7%	58,7%	60,5%

Kilde: APNN.

Det fremgår af figur 2, at i perioden 2015-2020 har der været en stor stigning i udstedelse af ny licenser til hellefiskefiskeriet i område 47, primært i jollefiskeriet. Det stigende antal licenshavere er den primære årsag til, at TAC har været sat en del højere end det bæredygtige fangstniveau. Oprettelsen af de kvotefrie områder er også en konsekvens af den store stigning udstedte licenser.

Den største stigning ligger i antallet af jollelicenser, mens også antallet af fartøjslicenser er steget stødt over hele perioden. Det har ikke kun betydet et øget antal joller og små fartøjer med tilhørende overkapacitet, men det har også bidraget til at beslaglægge en betydelig del af arbejdskraften. Det har medført en højere beskæftigelse i det kystnære fiskeri, end der er behov for til at drive fiskeriet økonomisk rentabelt.

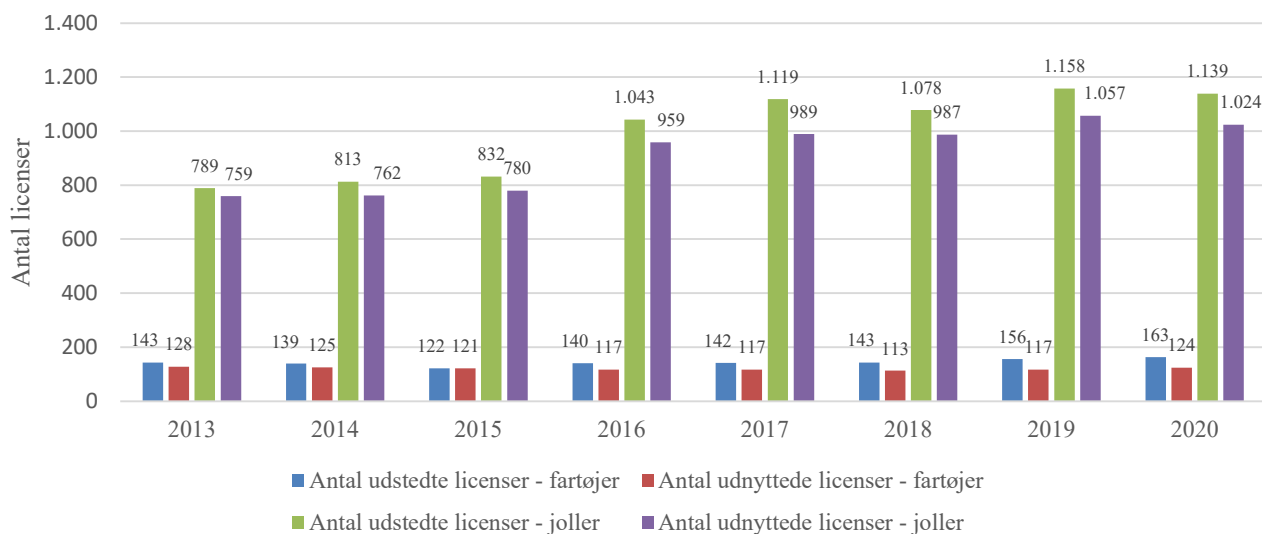
Udviklingen i udstedte licenser giver ikke altid det reelle billede af stigningen i antal fiskere og tilhørende stigning i fiskerikapacitet. De faktiske udnyttede licenser giver et bedre billede af udviklingen.

I 2013 var det alt 759 jollelicenser, som var aktivt udnyttet til at fiske hellefisk i større eller mindre mængder. Dette antal var nogenlunde konstant i perioden 2013-2015. I 2016 steg antal udnyttede licenser med 200 svarende en stigning på 26 pct. Antal steg yderligere med 100 i 2019 i forhold til 2016. I perioden 2013-2019 er antal udnyttede licenser samlet steget med ca. 40 pct.

Den del af det kystnære hellefiskefiskeri i område 47, som har licens til fartøjssegmentet, har tidsubegrænset licens og IOK kvoter. Det er ikke alle licenser, der er udnyttet i perioden 2013-2020, selv om en licenshaver har ejerret over kvoten. Denne adfærd kan ikke forklares fyldestgørende her, og der findes forskellige fremførte årsagsforklaringer. Herunder har det angiveligt været et problem for en del fartøjssejere at få / beholde den fornødne besætning, da der har været en søgning mod at få en jollelicens i stedet. De løbende stigninger i den samlede kvotefastsættelse i forvaltningsområde 47, som har været primært rettet mod jolle-segmentet, har samtidig indebåret stigninger i fartøjskvoten og dermed kvotegrundlaget for de enkelte fartøjsindehavere med mulige konsekvenser for den samlede kvoteudnyttelse.

Det fremgår også af figur 2, at der har været en stigning i udstedte licenser til fartøjssegmentet over perioden 2014 – 2020. Dette forventes at være på grund af, at kvoteandelsejere har solgt en del af deres kvoter til ny fiskere.

Figur 2: Udviklingen i antal udstedte og udnyttede kystnære hellefiskelicenser i område 47, 2013-2020.

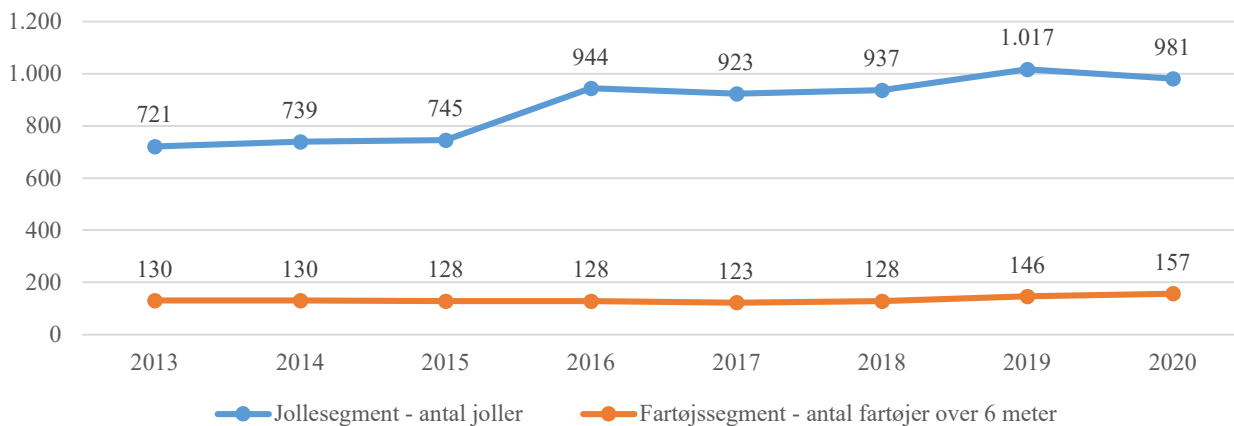

Kilde: Grønlands Statistik.

Tilsvarende til stigningen i antallet af jollelicenser, har antallet af joller som fisker i jollesegmentet steget betydeligt.

Det fremgår af figur 3, at fra 2013 er antallet af joller steget fra 721 til 1.017 i 2020, svarende til næsten 300 joller. Det er en markant stigning i fiskerikapacitet over 7 årig periode. Antallet af fartøjer over 6 meter, der tilhører fartøjssegmentet, har ligget nærmest konstant i perioden 2013-2018 mellem 123-130 eller ca. 128 i snit. I 2019 er det sket en stigning i antallet til 146 fartøjer og en stigning igen i 2020 til 157. Mange af de nye fartøjer er formentlig store joller. Især Poca 770 er der blevet givet mange tilsagn til fra fiskeriudviklingspuljen.

Figur 3: Udviklingen i antal fartøjer i fartøjssegmentet og antal joller i jollesegmentet i område 47, 2013-2020.

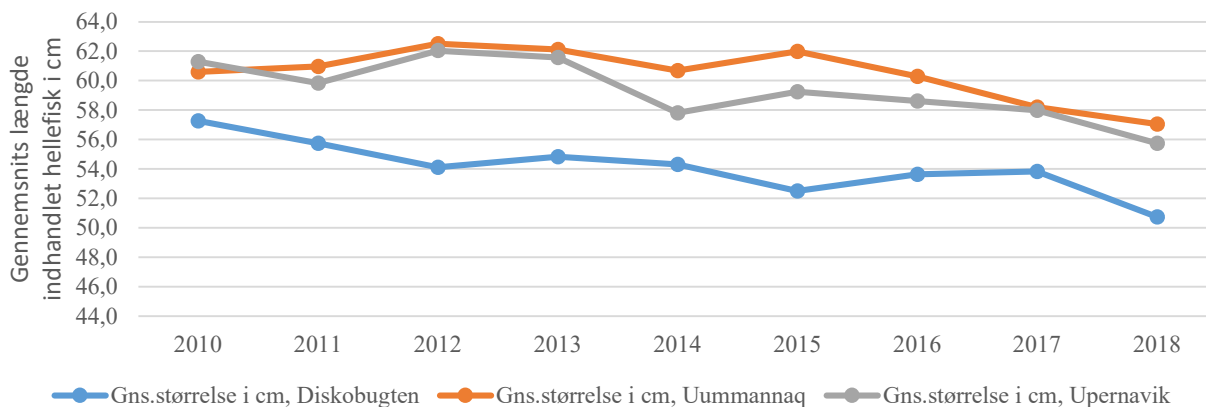

Kilde: APNN.

Note: Det eksakte antal joller er ukendt, idet GFLK ikke har et jolleregister. Antallet af joller er opgjørt som antal jollelicenser (JK-47), der har indhandlet fra en jolle i et givent år. Der er 2 fartøjer, som indhandlede på jollelicens i hhv. 2013 og 2015. Ligeledes har der været ca. 20 joller i snit pr. år, som har indhandlet på fartøjslicens.

Det faktum, at fangstmængderne af hellefisk i område 47 i en årrække langt har oversteget den biologiske rådgivning med tilhørende stigning i antal licenser og fiskerikapacitet, afspejles i faldende gennemsnitsstørrelse i indhandlede hellefisk. Det fremgår af figur 4, at gennemsnitslængden i cm på indhandlet hellefisk i Diskobugten er faldet fra 57,3 cm i 2010 til 50,8 cm i 2018 svarende til hele 6,5 cm. Gennemsnitslængden i Uummannaq og Upernavik er faldet med hhv. 3,5 cm og 5,5 cm i perioden, jf. figur 4.

Figur 4: Udviklingen i den gennemsnitlige længde i cm af indhandlet hellefisk i område 47, 2010-2018.

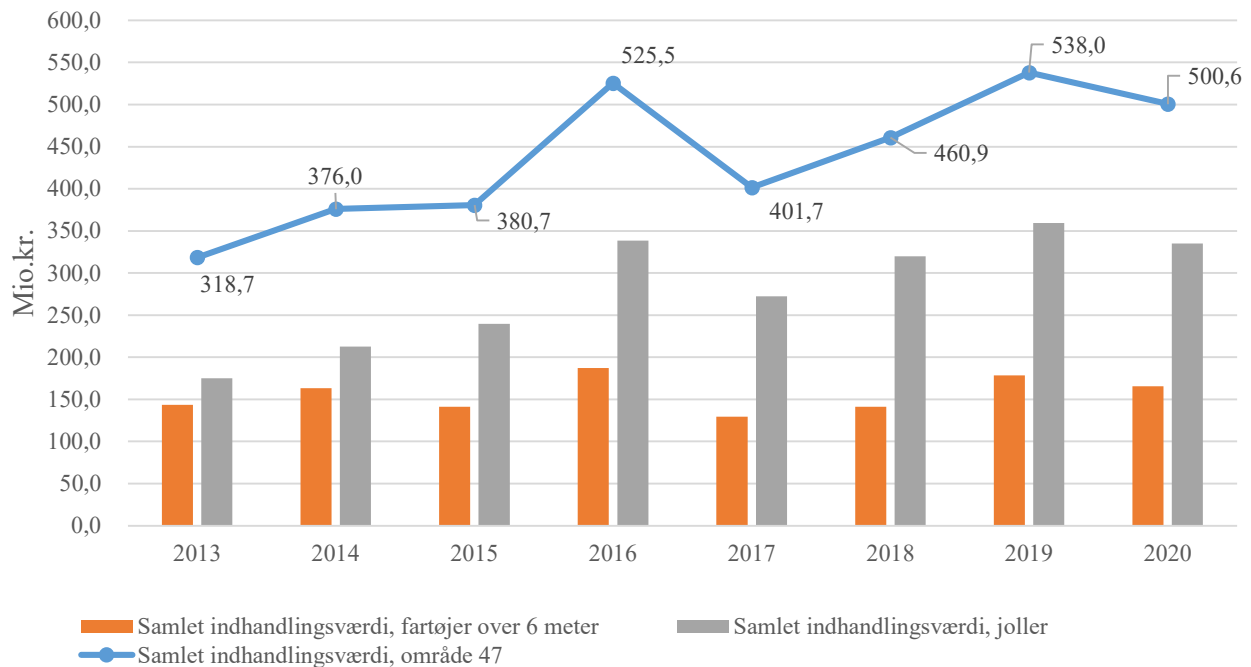

Kilde: Grønlands Naturinstitut.

Note: Gennemsnit i figuren er samlet for alle anvendte fangstredskaber.

Den samlede indhandlingsværdi i det kystnære fiskeri efter hellefisk i område 47 er steget fra 318,7 mio.kr. i 2013 til 500,6 mio.kr. i 2020 jf. figur 5, svarende til en stigning på 57 pct. Indhandlingsprisen pr. kg. hellefisk i landet vægt i område 47, som var i gennemsnit 15,8 kr.kg. i 2013 er steget til 19,6 kr.kg. i 2020. Dette svarer til en stigning i prisen pr. kg. på ca. 24 pct. fra 2013 til 2020 eller i gennemsnit ca. 3,5 pct. pr. år.

Figur 5: Udviklingen i indhandlingsværdien i område 47 fordelt på joller og fartøjer, 2013-2020.

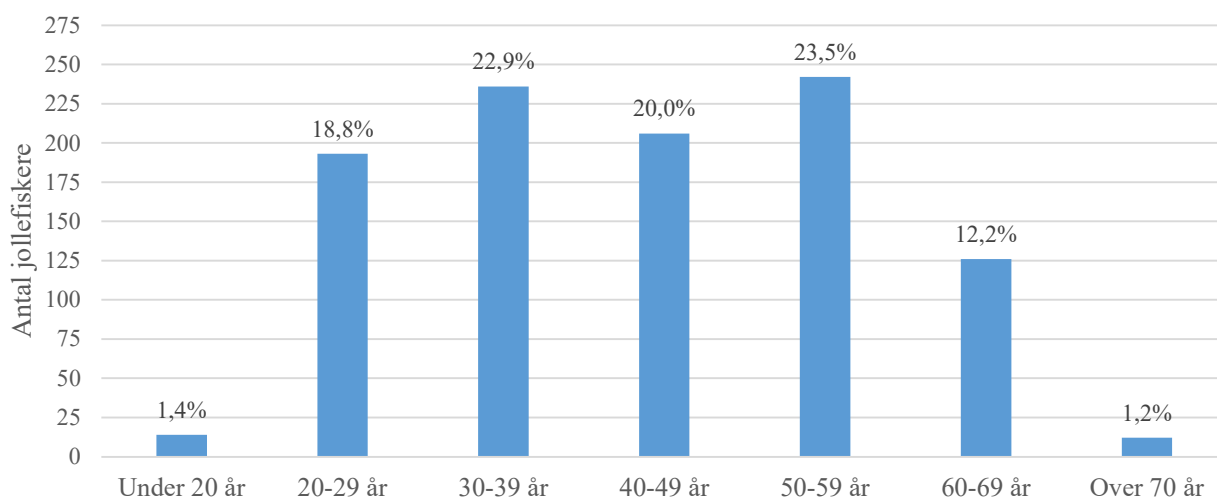
Kilde: APNN.

Det er en stor variation i fiskerens fangstmængder samt forskel på indhandlingspriser følge kvaliteten i fisken, samt om det er konkurrence i den by eller bygd, fiskeren indhandler. Det er derfor stor spredning i den enkelte fiskeres indhandlingsværdi (omsætning):

- Den samlede indhandlingsværdi for joller der fisker hellefisk i område 47 var 335 mio. kr. i 2020.
- Den gennemsnitlige indhandlingsværdi for jollefiskere i område 47 i år 2020 var 335.654 kr.
  - Højeste indhandlingsværdi i 2020 for jollefiskere i område 47 var 1.433.855 kr.
  - Laveste indhandlingsværdi i 2020 for jollefiskere i område 47 var 500 kr.
- 20 pct. af jollefiskerne havde en samlet indhandlingsværdi på under 100.000 kr. i 2020.
- 39 pct. af jollefiskerne havde en samlet indhandlingsværdi på under 200.000 kr. i 2020.
- 2,6 pct. af jollefiskerne havde en samlet indhandlingsværdi på over 1. mio. kr. i 2019.
- For jollefiskere der fisker hellefisk i område 47 udgjorde den samlede værdi af torsk, stenbider og hellefisk i område 46, 10 mio. kr. hvilket svarer til 3 % af den samlede indhandlingsværdi.

Alderssammensætningen hos jollefiskerene i det samlede område 47 fremgår af figur 6. Figuren viser, at ca. 20 pct. af jollefiskeren er under 30 år. Jollefiskere i alderen 30-49 år står for ca. 43 pct. det samlede antal jollefiskere, hvorimod ca. 37 pct. er over 50 år.

Figur 6: Aldersfordeling for jollefiskerene i det samlede område 47 i 2020.

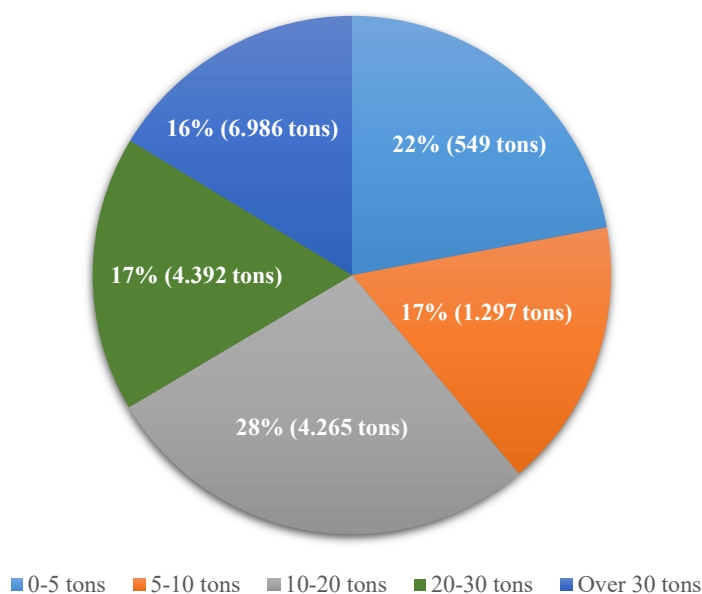

Kilde: APNN.

Det er en del jollefiskere, som fisker så små mængder hellefisk i område 47 årligt, at de kun kan betragtes at være fritidsfiskere frem for erhvervsfiskere. Denne problematik er illustreret i figur 7 med et eksempel fra indhandlingen af hellefisk i det kystnære fiskeri fra joller i område 47 (Diskobugten, Uumannaq og Upernavik). Figur 7 viser indhandlingsmængder af hellefisk pr. jolle fordelt på mængde intervaller.

Det fremgår af figur 7, at 22 pct. af jollefiskerene i område 47 har indhandlet mindre end 5 tons pr. jolle i 2020, og samlet indhandlede den gruppe af jollerne 549 tons. I alt 67 pct. af jollerne indhandlede mindre end 20 tons pr. jolle med samlet indhandlingsmængde på 6.111 tons, svarende til ca. 35 pct. af de samlede indhandlingsmængde i jollefiskeriet i område 47. Kun 16 pct. af jollerne indhandlede over 30 tons pr. jolle i 2020 med et samlet mængde på 6.986 tons, svarende til 40 pct. af jollernes samlede indhandlingsmængder.

Figur 7: Indhandlingsmængder hellefisk i jollefiskeriet pr. jolle i område 47 fordelt på intervaller, 2020.

Kilde: APNN.

Note: Det samlede fangstmængde i hvert interval er angivet i parenteser.

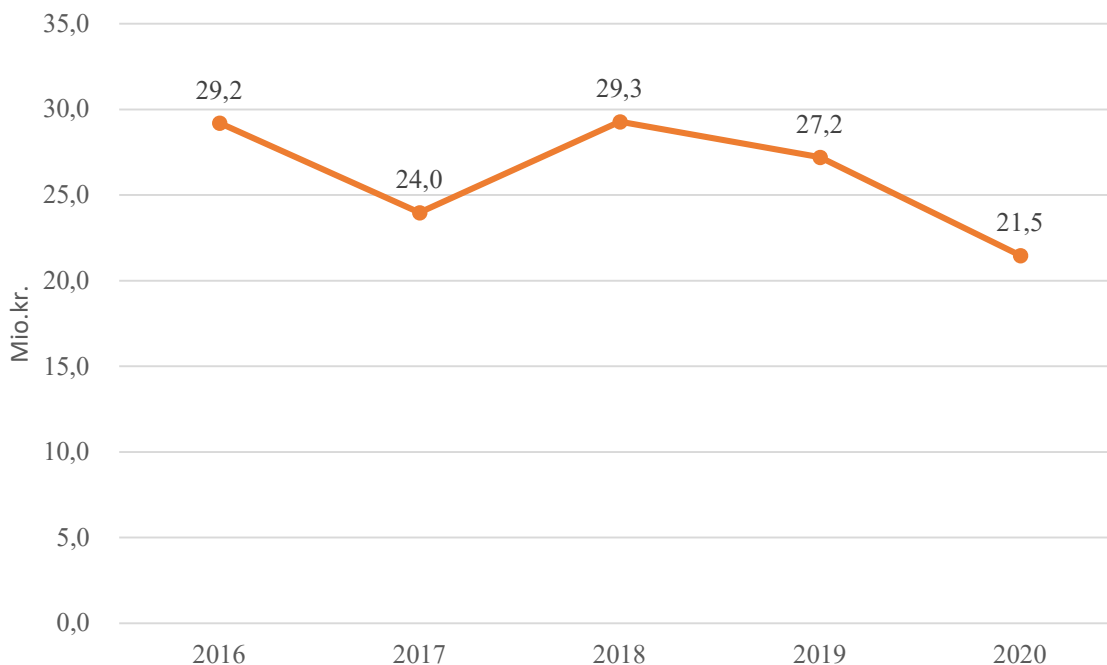
Som et muligt udgangspunkt for i eksemplet i figur 7 at vurdere eventuelle strukturproblemer i dette fiskeri er anvendt en forudsætning om, at en jollefisker med fiskeri som hovederhverv bør have en nettoindtjening (efter at alle omkostninger i forbindelse med fiskeriet er fratrukket) på linje med den gennemsnitlige personindkomst i Grønland. Denne var, jf. Grønlands Statistiks indkomststatistik, i 2019 på 259.000 kr.:

- For at generere det, som svarer til den gennemsnitlige personindkomst i Grønland, i jollefiskeriet efter hellefisk, skal der i udgangspunktet indhandles minimum 21 tons hellefisk (gns. indhandlingspris i 2020 i område 47 på 19,8 kr.kg. i levende vægt), naturligvis afhængig af indhandlingsprisen og driftsomkostninger hos den enkelte jollefisker. Indhandling på 21 tons hellefisk vil indbringe samlet indhandlingsværdi på ca. 416.000 kr., som svarer til et overskud (nettoindtjening) på ca. 266.000 kr.
- I 2020 var det kun ca. 33 pct. af jollerne, som indhandlede 20 tons hellefisk eller mere.
- Der var i 2020 ca. 22 %, der indhandlede 5 tons hellefisk eller mindre. og 4 pct. der indhandlede mindre end 1 tons.

Det må derfor antages, at en meget stor del af licensindehaverne i fiskeriet efter hellefisk med joller i område 47 er bierhvervs- eller fritidsfiskere med lav indtjening fra dette fiskeri. De mange bierhvervs- eller fritidsfiskere i dette fiskeri, der drives som et olympisk fiskeri og med en samlet kvote på et betydeligt højere niveau end den biologiske rådgivning, er med til at lægge et yderligere pres på ressourcen og reducere indtjeningsmulighederne for erhvervsfiskerne.

Det kystnære fiskeri efter hellefisk blev fra 1. januar 2016 afgiftsbelagt med 5 pct. af indhandlingsværdien. Da den nye ressourceafgiftsmodel for fiskeriet blev indført i 2018, blev afgiften på det kystnære hellefiskefiskeri forsat 5 pct., men blev efterfølgende reduceret til 4 pct. af indhandlingsværdien fra 1. januar 2019.

Figur 8: Udviklingen i provenuet fra ressourceafgift på kystnær hellefisk, 2016-2020.

Kilde: Skattestyrelsen.

Note: Provenuet for 2020 er det budgetterede provenu på finansloven. Det faktiske provenu i de første tre kvartaler af 2020 på 17,5 mio.kr. Provenuet er samlet for alt kystnær fiskeri efter hellefisk i både område 46 og 47.

2.1.1 Forvaltningsområdet Diskobugten

I forvaltningsområdet Diskobugten fastsættes ca. 47 pct. af TAC'en til joller og ca. 53 pct. til fartøjer over 6 meter.

Figur 9 illustrerer udviklingen af henholdsvis den biologiske rådgivning, TAC, kvoteret og ukvoteret fangst af hellefisk i forvaltningsområde Diskobugten i perioden 2013-2021.

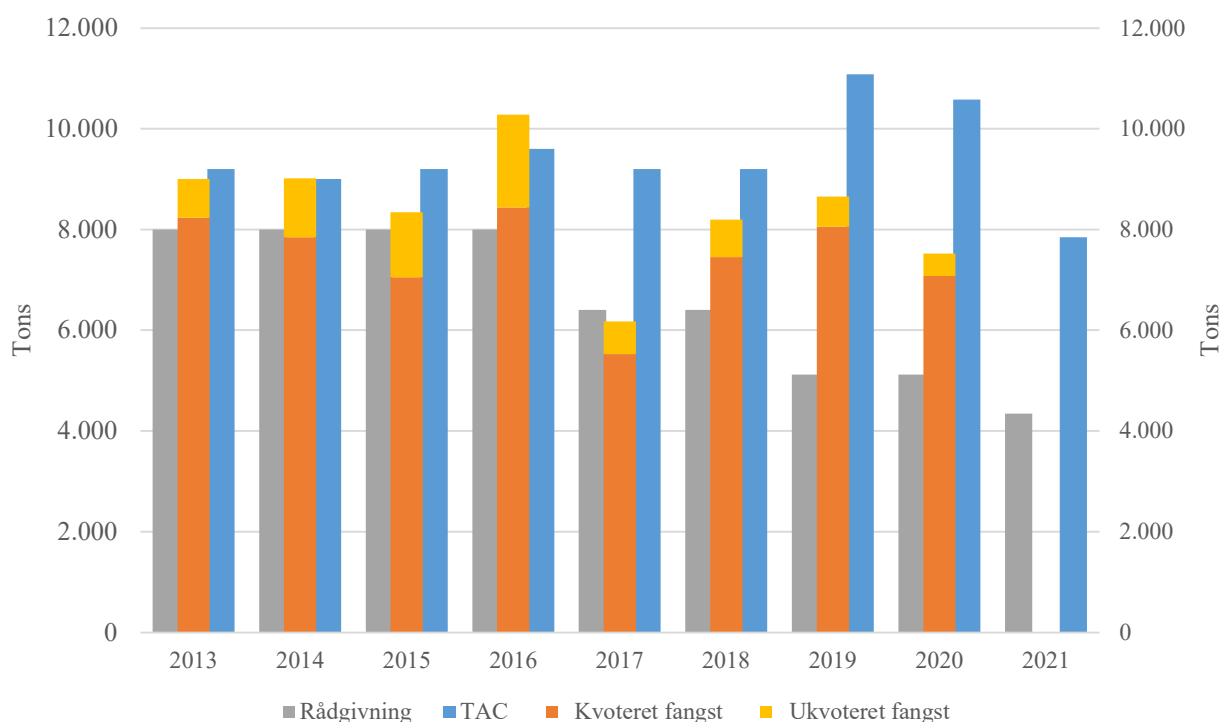
Fra 2013-2016 har rådgivningen været fastsat til 8.000 tons, hvorefter den blev reduceres med 20% i 2017 og 2018. I 2019 falder rådgivningen yderligere med 11 pct. og lander i på 5.120 tons. En samlet reducere fra niveauet i 2013-2016 til 2019 på 36 pct. Rådgivningen i 2020 var forsat på 5.120 tons men faldt til 4.346 tons i 2021.

Samtidig har den totale tilladte fangstmængde (TAC) været nogenlunde stabilt i perioden fra 2013-2018. Først i 2019 hæves TAC'en med 20 pct. fra 9.200 tons til 11.080 tons. I 2020 blev TAC'en reduceret til 10.580 tons, samt den initiale TAC i 2021 er reduceret yderligere til 7.847 tons.

I perioden fra 2013-2021 har TAC'en ligget over det bæredygtige fangstniveau. Til trods for, at rådgivningen i 2017 reduceres markant, følger TAC'en ikke denne udvikling.

Den samlede fangst af hellefisk i perioden viser store udsving. Den totale fangstmængde har over hele perioden ligget over den biologiske rådgivning og dermed bidraget til overfiskeri. I ingen af årene har optaget i det kvoterede område været tilstrækkeligt til at udnytte TAC'en, og kun i 2014 og 2016 overstiger den samlede fangst (kvoteret og ukvoteret område) TAC'en, i de resterende år er de samlede fangstmængder lavere end TAC'en.

Figur 9: Udvikling i rådgivning, TAC og fangstmængder i forvaltningsområdet Diskobugten 2013-2021.

Kilde: APNN.

Tabel 2 viser TAC og hellefiskefangster i perioden 2013-2021 for jollesegmentet i Diskobugten. TAC'en for joller har været relativt stabil i perioden fra 2013-2018. Den steg i 2019 ca. 20 pct. i forhold til tidligere periode, men har været reduceret ned til 4.180 tons i 2021.

Jollernes fangster i det kvoterede område ikke har været tilstrækkeligt til at udnytte den tildelte TAC med undtagelsen af 2016 og 2018. Medtages fangsterne i de ukvoterede områder oversteg fangstmængderne TAC'en i 2014-2016 samt i 2018 og 2019.

Den samlede fangst har været svingende med en stigning fra 4.229 tons i 2013 til 5.638 tons i 2016, efterfulgt af et markant fald i 2017 3.505 tons, hvilket svarer til et fald på 38%. I perioden 2018-2020 er den samlede fangst steget igen.

Tabel 2: TAC og hellefiskefangster hos jollesegmentet i Diskobugten, 2013-2021.

Tons	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
TAC	4.299	4.206	4.299	4.486	4.299	4.299	5.178	4.944	3.667
Samlet fangst	4.229	4.306	4.606	5.638	3.505	4.951	5.562	4.806	
<i>Kvoteret fangst</i>	<i>3.729</i>	<i>3.493</i>	<i>3.783</i>	<i>4.543</i>	<i>3.041</i>	<i>4.352</i>	<i>5.089</i>	<i>4.439</i>	
<i>Ukvoteret fangst</i>	<i>500</i>	<i>813</i>	<i>823</i>	<i>1.095</i>	<i>464</i>	<i>599</i>	<i>473</i>	<i>367</i>	

Kilde:

APNN.

Antallet af udstedte jollelicenser i fiskeriet efter hellefisk i Diskobugten fremgår af tabel 3. Her ses udviklingen i antallet af jollelicenser udstedt til person, der pr. 1.1 i det pågældende år havde folkeregisteradresse inden for forvaltningsområdet Diskobugten. Det fremgår af tabellen, at der er sket en kraftig forøgelse i antallet af udstedte jollelicenser. Fra 2013 til 2020 er antallet steget fra 188 til 298 svarende til en stigning på 58 pct. Den mest markante stigning er sket i Ilulissat og Qeqertarsuaq.

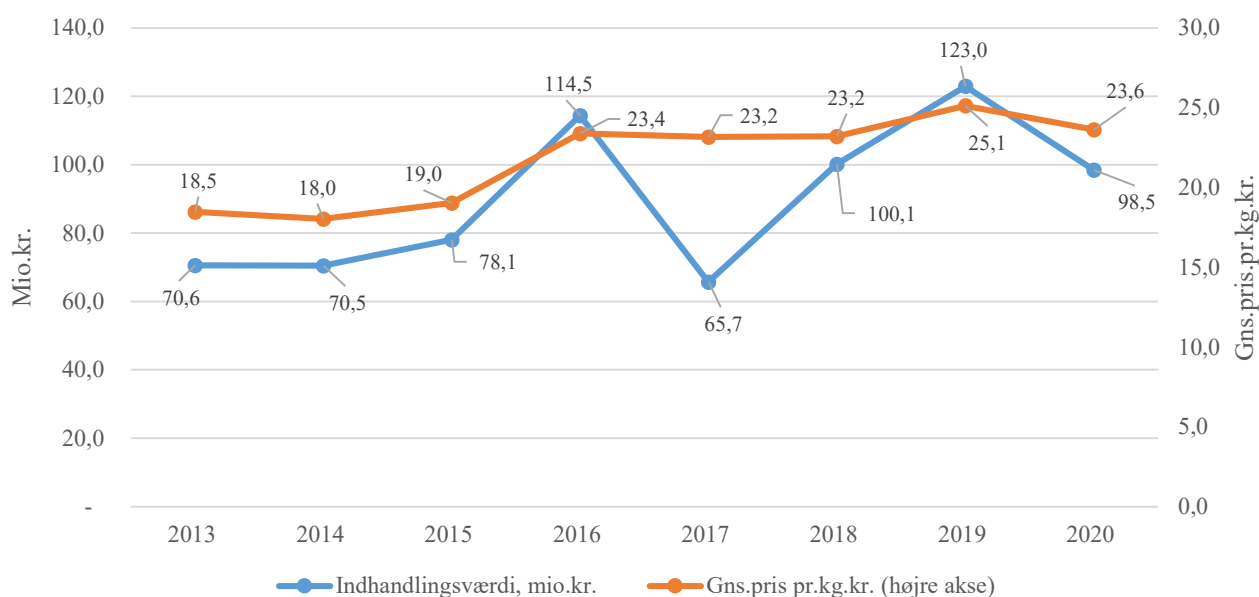
Tabel 3: Udviklingen i antallet af udstedte jollelicenser i Diskobugten, 2013-2020.

By/Bygd	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Ilulissat	125	133	144	166	181	187	201	194
Qeqertarsuaq	15	18	17	30	39	48	53	47
Saqqaaq	20	23	25	29	28	27	27	25
Qeqertaq	21	21	21	20	21	22	23	24
Ilimanaq	5	6	6	9	8	10	8	4
Oqaatsut	2	1	1	2	3	2	2	3
Kangerluk				1	2	1	1	1
Diskobugten i alt	188	202	214	257	282	297	315	298

Kilde: APNN.

Figur 10 viser udviklingen i indhandlingsværdien hos jollesegmentet i Diskobugten i perioden 2013-2020. Det var en betydelige stigning i indhandlingsværdien fra 2013-2016, som skyldes både mængdestigning og højere priser. I 2017 styrdykkede indhandlingsværdi som følge af lave fangstmængder i det år. Indhandlingsværdien blev næsten fordoblet fra 2017 til 2019 på grund af højere fangster og en prisstigning. I 2020 faldt indhandlingsværdien igen grundet mindre nedgang i fangst samt i priserne.

Figur 10: Udviklingen i indhandlingsværdien hos jollerne i Diskobugten, 2013-2020.

Kilde: APNN.

Note: Indhandlingsværdien i Diskobugten er opgjort som den samlede værdi af indhandlede mængder, uanset om licenshaver er bosat i Diskobugten eller andre steder.

Tabel 4 viser TAC og hellefiskefangster i perioden 2013-2021 for fartøjssegmentet. TAC'en for fartøjerne har ligget på et relativt stabilt niveau mellem ca. 4.800 – 5.100 tons i perioden 2013-2018. TAC'en blev hævet i 2019 til over 5.900 tons, men den initiale TAC er faldet til 4.180 tons i 2021.

Det fremgår af tabellen, at fangstmængderne har ligget en del under den samlede TAC i perioden. Uanset om det kun er fangstmængder i de kvoterede områder eller inklusiv de ukvoterede områder. De samlede hellefiskefangster har været svingende med en markant reduktion i 2015, hvor fangstmængden var på 3.735 tons. Det efterfølgende år stiger den samlede hellefiskefangst igen til 4.642 tons, hvorefter fangsten falder til det hidtil laveste i perioden på 2.668 tons. I alt en reduktion i fangstmængderne fra 2016 til 2017 på 42,5 pct. I perioden 2018-2020 har de samlede fangster ligget på omkring 3.000 tons i gennemsnit.

Tabel 4: TAC og hellefiskefangster hos fartøjssegmentet i Diskobugten, 2013-2021.

Tons	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
TAC	4.901	4.794	4.901	5.114	4.901	4.901	5.902	5.636	4.180
Samlet fangst	4.770	4.711	3.735	4.642	2.668	3.243	3.089	2.713	
<i>Kvoteret fangst</i>	<i>4.505</i>	<i>4.351</i>	<i>3.270</i>	<i>3.895</i>	<i>2.483</i>	<i>3.101</i>	<i>2.965</i>	<i>2.640</i>	
<i>Ukvoteret fangst</i>	<i>265</i>	<i>360</i>	<i>465</i>	<i>747</i>	<i>185</i>	<i>142</i>	<i>124</i>	<i>73</i>	

Kilde: APNN.

Tabel 5 viser, at udviklingen i antal udstedte fartøjslicenser i perioden 2013-2020 nærmest er konstant med små undtagelser.

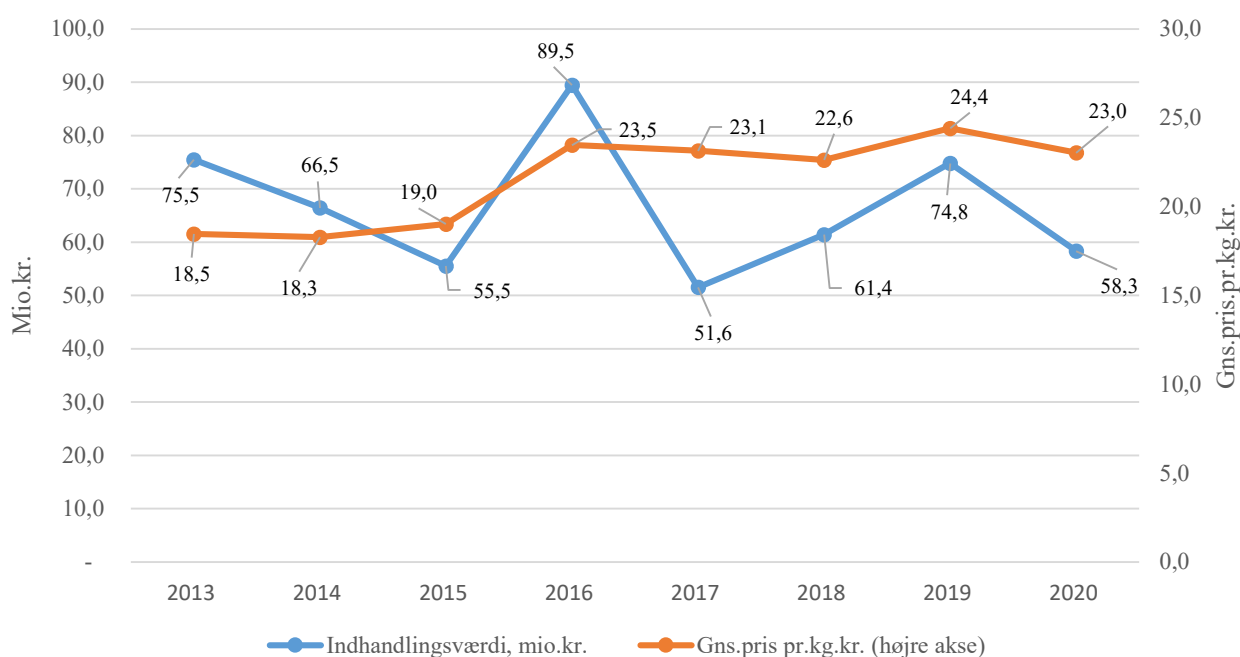
Tabel 5: Udviklingen i antallet af udstedte fartøjslicenser i Diskobugten, 2013-2020.

	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Diskobugten	52	53	51	52	50	48	55	52

Kilde: APNN.

Figur 11 viser udviklingen i indhandlingsværdien hos fartøjssegmentet i Diskobugten i perioden 2013-2020. Det var en betydelige udsving i indhandlingsværdien. Den samlede indhandlingsværdi på 75,5 mio.kr. falder til 55,5 mio.kr. i 2015, men stiger igen til 89,5 mio.kr. i 2016. Indhandlingsværdien falder så med næsten 40 mio.kr. fra 2016 til 2017. Fra 2017 til 2019 er indhandlingsværdien stigende, men faldt så igen i 2020. Udsving i indhandlingsværdien skyldes primært mængdeændringer. Det har været positiv udvikling i den gennemsnitlige indhandlingspris hvor prisen fra 2013 til 2020 er steget med 24 pct.

Figur 11: Udviklingen i indhandlingsværdien hos fartøjssegmentet i Diskobugten, 2013-2020.

Kilde: APNN.

Note: Indhandlingsværdien i Diskobugten er opgjort som den samlede værdi af indhandlede mængder, uanset om licenshaver er bosat i Diskobugten eller andre steder.

Opsummering for Diskobugten:

- I perioden fra 2013-2021 er TAC'en fastsat betydeligt højere end den biologiske rådgivning.
- Den samlede fangst har været svingende over perioden, men har i samtlige år ligget over rådgivningen undtagen i 2017.
- Fangstmængderne i det kvoterede område har i ingen af årene udnyttet TAC'en.
- I 2014 og 2016 udnyttes og overstiger det samlede optag TAC'en, når optaget i det ukvoterede område medregnes.
- Fangsten med fartøjer er faldet og ligger i hele perioden fra 2013-2020 under den tildelte TAC, mens optaget med joller er stigende og hvert år, med undtagelse af 2017, overstiger den tildelte TAC.
- Antallet af jollelicenser er steget med 58%. Optaget med joller er steget, men ikke proportionelt med antallet af udstedte jollelicenser.

- Det har været gunstig udvikling i indhandlingspriserne. Fra 2013 til 2020 har den gennemsnitlige indhandlingspris i jollesegmentet steget med ca. 28 pct., trods et lille fald i 2020. Den gennemsnitlige indhandlingspris hos fartøjssegmentet steg i samme periode med ca. 24 pct.

2.1.2 Forvaltningsområdet Uummannaq

I forvaltningsområdet Uummannaq fastsættes ca. 33% af TAC'en til joller og ca. 67% til fartøjer over 6 meter.

Figur 12 illustrerer udviklingen af henholdsvis den biologiske rådgivning, TAC, kvoteret og ukvoteret fangst af hellefisk i forvaltningsområde Uummannaq i perioden 2013-2021.

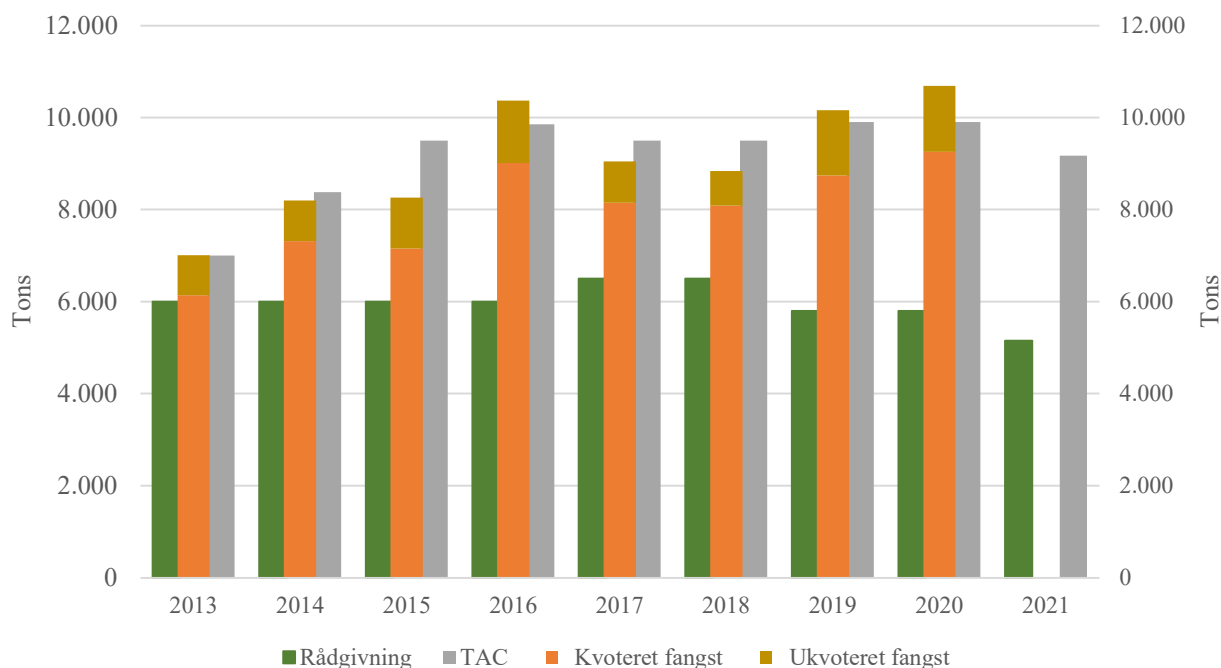
Fra 2013-2016 har den biologiske rådgivning ligget på 6.000 tons. I 2017 og 2018 stiger rådgivningen til 6.500 tons men reduceres i 2019 til 5.800 tons. I 2020 var rådgivning forsat på 5.800 tons men blev reduceret til 5.153 tons i 2021.

Den totale tilladte fangstmængde (TAC) har været stødt stigende fra 2013-2016, hvor TAC'en sættes til 9.850 tons. I 2017 til 2019 var TAC'en sat til 9.500 tons. Den blev hævet til 9.900 tons i 2021, men den initial TAC i 2021 er reduceret til 9.167 tons.

I hele perioden har TAC'en ligget markant højere end den biologiske rådgivning. I gennemsnit sættes TAC'en ca. 50 pct. højere end den videnskabelige rådgivning i perioden 2013-2021.

Det samlede fangst af hellefisk har været svingende, men i hele perioden ligget langt over det bæredygtige fangstniveau. I samtlige år har det ikke været muligt at udnytte den fastsatte TAC med fangsterne i det kvoterede område. Medregnes fangsterne i de ukvoterede områder, er TAC'en næsten fuldt udnyttet i hele perioden og overstiger TAC'en i årene 2013, 2016, 2019 og 2020.

Figur 12: Udvikling i rådgivning, TAC og fangstmængder i forvaltningsområdet Uummannaq 2013-2021.

Kilde: APNN.

Tabel 6 viser udviklingen i hellefiskefangsterne i Uummannaq med joller i henholdsvis det kvoterede og ukvoterede område. I ingen af årene har fangsten i det kvoterede område været tilstrækkeligt til at udnytte den tildelte TAC'en fuldt ud. Medregnes fangsten i det ukvoterede område overstiger det samlede fangst den fastsatte TAC fra 2016-2020.

TAC'en steg fra 2013-2015 til 6.362 tons, hvorefter den er forbliver relativ uændret frem til 2020. Den initial TAC er reduceret lidt i 2021. Den samlede fangst stiger indtil 2016, hvor den højeste fangst på 7.248 tons opnås. I 2017 og 2018 falder fangsten igen og lander i 2018 på 6.471 tons svarende til et fald på omtrent 10% i forhold til fangsten i 2017. I 2019 og 2020 har den samlede fangst steget til over 7.000 tons igen.

Tabel 6: TAC og hellefiskefangster hos jollesegmentet i Uummannaq, 2013-2021.

Tons	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
TAC	4.688	5.611	6.362	6.596	6.362	6.362	6.630	6.630	6.139
Samlet fangst	4.628	5.563	5.798	7.248	6.584	6.471	7.126	7.190	0
<i>Kvoteret fangst</i>	<i>4.026</i>	<i>4.989</i>	<i>5.130</i>	<i>6.499</i>	<i>6.086</i>	<i>5.973</i>	<i>6.546</i>	<i>6.538</i>	<i>0</i>
<i>Ukvoteret fangst</i>	<i>602</i>	<i>574</i>	<i>668</i>	<i>749</i>	<i>498</i>	<i>498</i>	<i>580</i>	<i>652</i>	<i>0</i>

Kilde: APNN.

Antallet af udstedte jollelicenser i fiskeriet efter hellefisk i forvaltningsområde Uummannaq ses i tabel 7. Det fremgår af tabellen af udviklingen af udstedte licenser har været stigende for hvert år. Fra 2013-2020 er det totale antal af udstedte licenser steget fra 227 til 310 licenser, svarende til en stigning på 37 pct., hvoraf de mest markante stigninger er sket i Uummannaq og Saattut. Modsat er udviklingen i Nuugaatsiaq og Illorsuit, hvor antallet af udstedte licenser er faldet, hvilket skyldes tsunamien i 2017, som tvang befolkningen til at flytte.

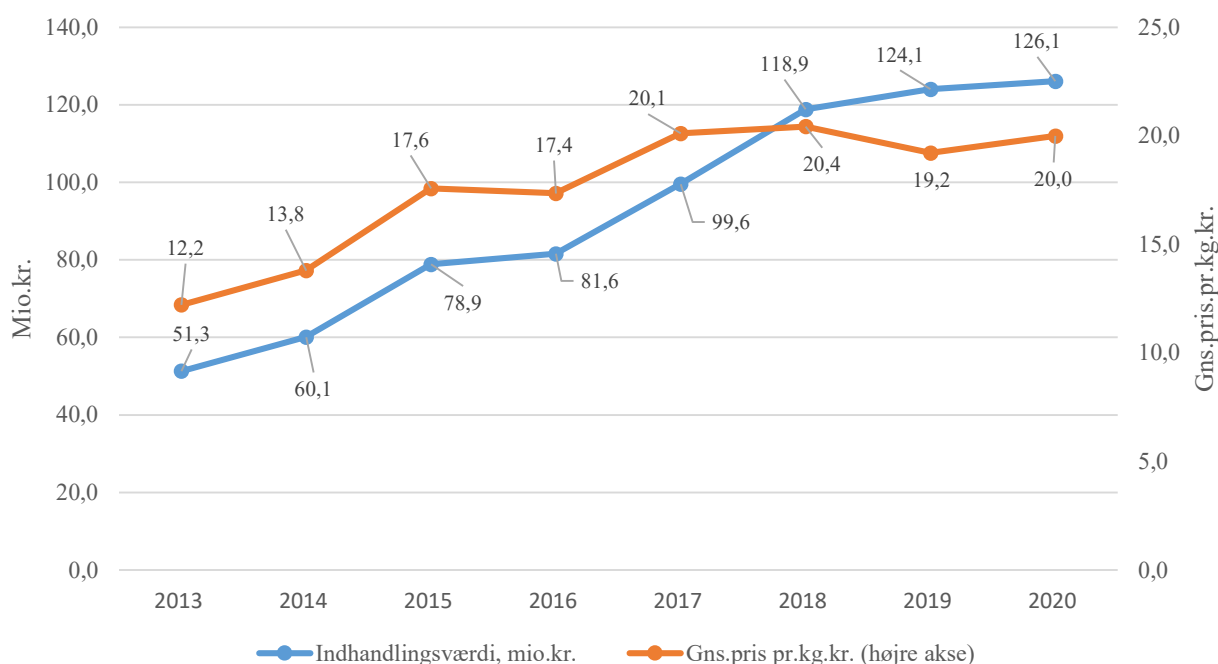
Tabel 7: Udviklingen i antallet af udstedte jollelicenser i Uummannaq, 2013-2020.

By/Bygd	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Uummannaq	62	65	67	89	100	115	127	122
Saattut	41	42	42	55	59	60	64	63
Ikerasak	33	30	35	40	43	48	47	48
Ukkusissat	34	34	35	42	40	35	39	37
Qaarsut	25	28	28	30	32	34	35	34
Niaqornat	8	7	6	9	8	6	9	6
Illorsuit	14	13	13	16	16	3	0	0
Nuugaatsiaq	10	12	12	10	18		0	0
Uummannaq i alt	227	231	238	291	316	301	321	310

Note: APNN.

Figur 13 viser udviklingen i indhandlingsværdien hos jollesegmentet i Uummannaq i perioden 2013-2020. Det har været en enorm stigning i indhandlingsværdien fra 2013-2020, som skyldes både mængdestigning og højere priser. Indhandlingsværdien i 2020 har steget med hele 145 pct. i forhold til 2013. Indhandlingspriserne på hellefisk har steget med ca. 64 pct. i perioden 2013-2020.

Figur 13: Udviklingen i indhandlingsværdien hos jollerne i Uummannaq, 2013-2020.

Kilde: APNN.

Note: Indhandlingsværdien i Uummannaq er opgjort som den samlede værdi af indhandlede mængder, uanset om licenshaver er bosat i Uummannaq eller andre steder.

Af tabel 8 fremgår det, at fangstmængderne af hellefisk hos fartøjssegmentet i det kvoterede område ikke er tilstrækkeligt til at nå op på den tildelte TAC for samtlige år. Medregnes optaget i det ukvoterede område, udnyttes TAC'en ej heller med undtagelse af 2013.

TAC'en har i perioden 2015-2020 ligget på et uændret niveau omkring 3.200 tons. Den initial TAC i 2021 er reduceret til ca. 3.000 tons. Den samlede fangst har været forholdsvis stabilt fra 2013 med en mindre stigning i 2016, 2019 og i 2020, hvor fangstmængden toppede på 3.496 tons.

Tabel 8: TAC og hellefiskefangster hos fartøjssegmentet i Uummannaq, 2013-2021.

Tons	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
TAC	2.312	2.768	3.138	3.254	3.138	3.138	3.270	3.270	3.028
Samlet fangst	2.380	2.635	2.461	3.116	2.460	2.366	3.034	3.496	0
<i>Kvoteret fangst</i>	<i>2.113</i>	<i>2.324</i>	<i>2.020</i>	<i>2.513</i>	<i>2.062</i>	<i>2.109</i>	<i>2.191</i>	<i>2.716</i>	<i>0</i>
<i>Ukvoteret fangst</i>	<i>267</i>	<i>311</i>	<i>441</i>	<i>603</i>	<i>398</i>	<i>257</i>	<i>843</i>	<i>780</i>	<i>0</i>

Kilde: APNN.

Tabel 9 viser udviklingen i antal udstedte fartøjslicenser i perioden 2013-2020. Antallet af udstedte licenser faldt fra 45 i 2013 til mellem 40-41 i perioden 2014-2016. Fra 2016 har antallet af licenser været stigende frem til 2020.

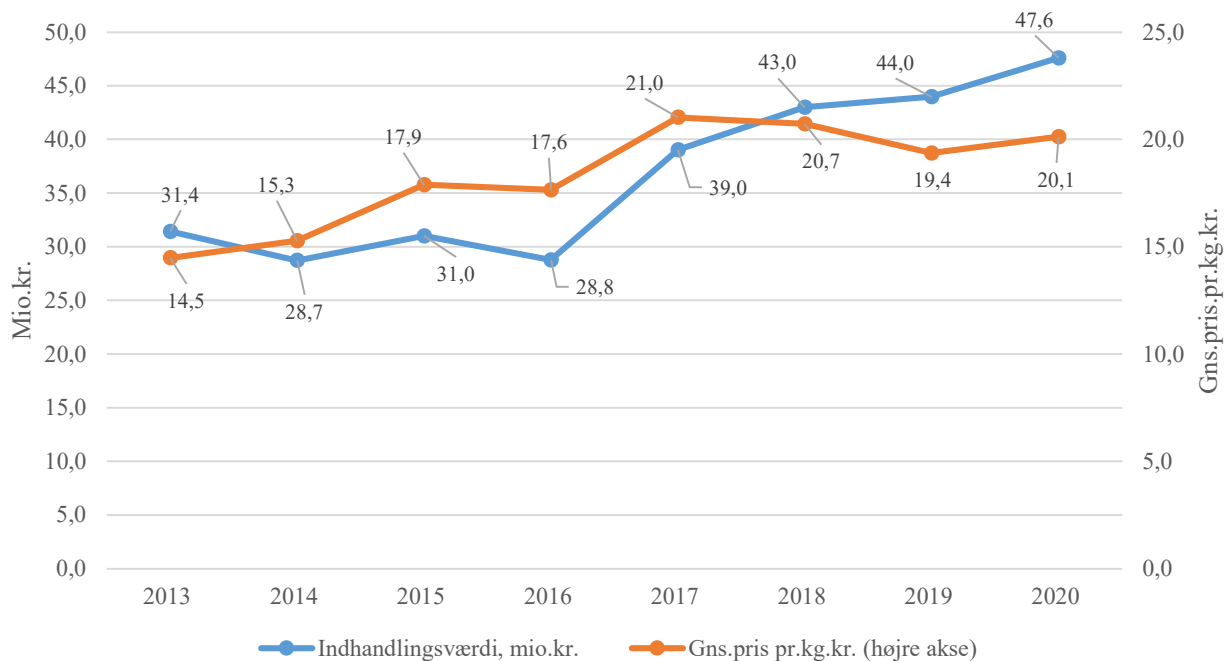
Tabel 9: Udviklingen i antallet af udstedte fartøjslicenser i Uummannaq, 2013-2020.

	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Uummannaq	45	40	41	40	42	45	44	47

Kilde: APNN.

Figur 14 viser udviklingen i indhandlingsværdien hos fartøjssegmentet i Uummannaq i perioden 2013-2020. Indhandlingsværdien i perioden 2013-2016 var nogenlunde konstant fra år til år. Fra 2016 til 2020 stiger indhandlingsværdien så fra 28,8 mio.kr. til 47,6 mio.kr. Stigningen i indhandlingsværdien fra 2016 til 2020 skyldes både mængdeændringer og prisstigning. Der har været en positiv udvikling i den gennemsnitlige indhandlingspris, hvor prisen fra 2013 til 2020 er steget med ca. 39 pct.

Figur 14: Udviklingen i indhandlingsværdien hos fartøjssegmentet i Uummannaq, 2013-2020.

Kilde: APNN.

Note: Indhandlingsværdien i Uummannaq er opgjort som den samlede værdi af indhandlede mængder, uanset om licenshaver er bosat i Uummannaq eller andre steder.

Opsummering af Uummannaq:

- I perioden fra 2013-2021 er TAC'en fastsat betydeligt højere end den videnskabelige rådgivning.
- Den samlede fangstmængde hellefisk har været stigende over perioden og har i samtlige år ligget langt over det bæredygtige fangstniveau.
- Hellefiskefangsterne alene i det kvoterede område har i ingen af årene udnyttet TAC'en.
- I 2013 og 2016 udnyttes og overstiger den samlede fangst TAC'en, når fangsten i det ukvoterede område medregnes.
- De samlede fangster med fartøjer er svingende og ligger i perioden fra 2013-2019 under den tildelte TAC, men overstiger den i 2020, mens fangsterne med joller er stigende og overstiger den fastsatte TAC 2016-2020.
- Antallet af jollelicenser er steget med 37%, og selvom fangsterne med joller er stigende, er det ikke tilsvarende udviklingen i antallet af udstedte licenser.

- Det har været kraftig stigning i indhandlingsværdierne både hos jollerne og fartøjerne. Dette skyldes primært en gunstig udvikling i indhandlingspriserne. Fra 2013 til 2020 er den gennemsnitlige indhandlingspris i jollesegmentet steget med ca. 64 pct. Den gennemsnitlige indhandlingspris hos fartøjssegmentet steg i samme periode med ca. 39 pct.

2.1.3 Forvaltningsområdet Upernavik

I forvaltningsområdet Upernavik fordeles ca. 55% af TAC'en til joller og ca. 45% til fartøjerne. Af figur 15 fremgår udviklingen af henholdsvis den biologiske rådgivning, TAC, kvoteret og ukvoteret fangst af hellefisk i forvaltningsområde Upernavik 2013-2021.

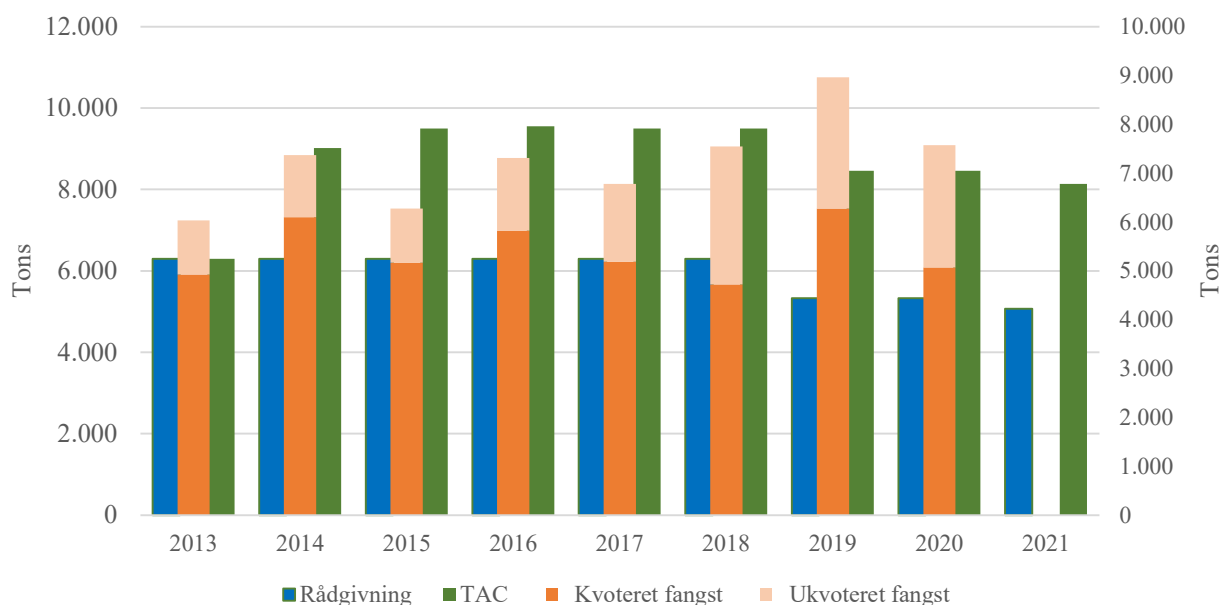
Den biologiske rådgivning har i perioden fra 2013-2018 ligget stabilt på 6.300 tons, men blev reduceret i 2019-2020 til 5.330 tons svarende til et fald på 15%. Rådgivningen blev reduceret yderligere i 2021 til 5.068 tons.

I 2013 blev TAC'en på niveau med rådgivningen. I 2014 steg TAC'en til 9.015, hvilket var 43 pct. over rådgivningen. En yderligere forhøjelse af TAC'en fulgte i 2015 til 9.500 tons, og TAC'en lå på det niveau indtil 2018. I 2019 og 2020 blev TAC'en reduceret med 11% til 8.457 tons. Og i 2021 er den initiale TAC sat til 8.134 tons.

Med undtagelse af i 2013 er TAC'en blevet sat væsentlig højere end den biologiske rådgivning, som har ligget stabilt indtil 2018, men været faldende efter det. I perioden 2014-2021 var TAC'en i gennemsnit sat 52 pct. over rådgivning pr. år.

Den samlede fangst af hellefisk i perioden viser mindre udsving. Den samlede fangst har i hele perioden med undtagelse af 2013 og 2016 ligget langt over rådgivningen. Bortset fra i 2013, hvor TAC'en lå på niveau med rådgivning, har TAC'en ligget langt over den samlede kvoterede og ukvoterede fangst, og det har ikke været muligt at udnytte kvoten fuldt ud i 2014-2018. I årene 2013, 2019 og 2020 oversteg de samlede fangster både rådgivning og TAC.

Figur 15: Udvikling i rådgivning, TAC og fangstmængder i forvaltningsområdet Upernavik 2013-2021.

Kilde: APNN.

Af tabel 10 fremgår det, at hellefiskefangsten hos jollesegmentet i det kvoterede område ikke har været tilstrækkeligt til at udnytte den tildelte TAC. Medregnes fangsten i det ukvoterede område, udnyttes TAC'en i 2013, 2016 og 2018-2020, hvor de samlede fangster overstiger den fastsatte TAC.

TAC'en for joller har været relativt stabil i perioden 2014-2018, mens fangsten af hellefisk har været stigende over perioden fra et optag på 3.850 tons i 2013 til 5.786 tons i 2018 svarende til 50% forøgelse. Fangstmængderne steg til 6.229 tons i 2019 til trods for, at TAC'en kun var 4.691 tons. I 2020 var TAC'en på samme niveau, men igen oversteg fangstmængden kvoten. Af tabel 10 fremgår det ligeledes, at andelen af fisk fanget i ukvoteret område er steget fra 28% i 2013 til at udgøre 42% af det samlede optag i 2018.

Tabel 10: TAC og hellefiskefangster hos jollesegmentet i Upernavik, 2013-2021.

Tons	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
TAC	3.494	5.000	5.269	5.297	5.269	5.269	4.691	4.691	4.511
Samlet fangst	3.850	4.493	4.155	5.517	5.092	5.786	6.229	5.488	
<i>Kvoteret fangst</i>	<i>2.769</i>	<i>3.474</i>	<i>3.190</i>	<i>4.154</i>	<i>3.616</i>	<i>3.332</i>	<i>3.819</i>	<i>3.418</i>	
<i>Ukvoteret fangst</i>	<i>1.081</i>	<i>1.019</i>	<i>965</i>	<i>1.363</i>	<i>1.476</i>	<i>2.454</i>	<i>2.410</i>	<i>2.070</i>	

Kilde: APNN.

Antallet af udstedte jollelicenser i fiskeriet efter hellefisk i forvaltningsområde Upernavik ses i tabel 11. Som det fremgår af tabellen, har udviklingen i jollelicenser været stigende. I 2013 blev der i alt udstedt 281 licenser i hele forvaltningsområdet sammenlignet med 2017, hvor der blev udstedt 397 licenser, svarende til en stigning på 41%, hvoraf de mest markante stigninger ses i Tasiusaq og Upernavik. Fra 2017 til 2020 er antallet af udstedte licenser faldet lidt til 369.

Tabel 11: Udviklingen i antallet af udstedte jollelicenser i Upernavik, 2013-2020.

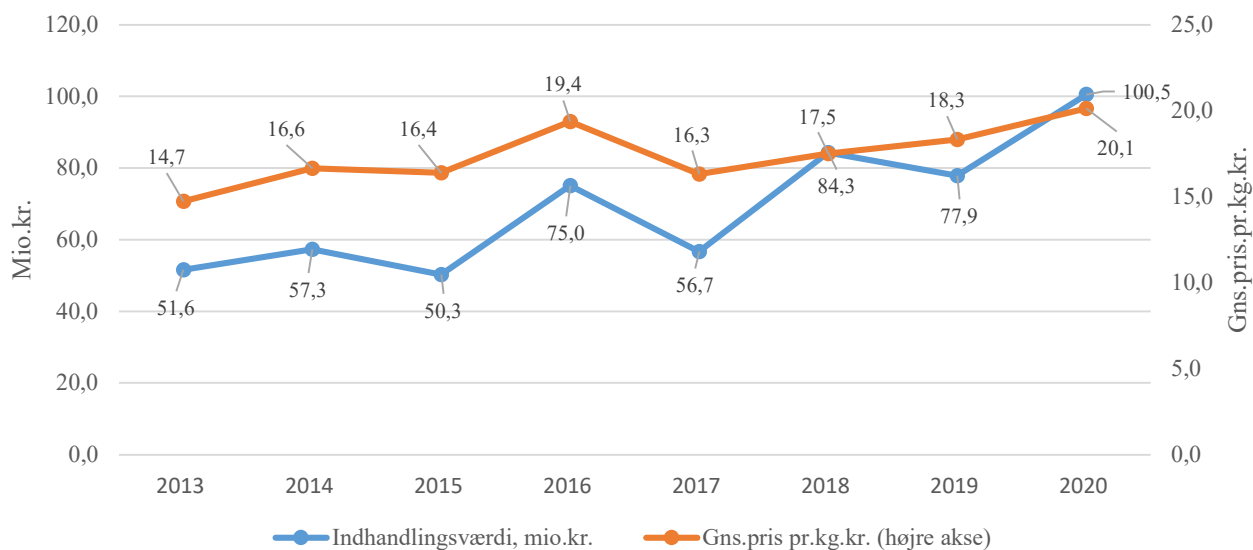
By/Bygd	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Kullorsuaq	58	54	54	70	74	71	77	82
Tasiusaq	35	38	40	52	54	54	11	1
Upernavik	31	32	36	54	58	53	56	65
Aappilattoq Upernavimmi	32	35	39	47	50	47	51	49
Innaarsuit	27	26	23	36	37	37	35	38
Nuussuaq, Upernavik	34	33	35	36	36	36	39	43
Upernavik Kujalleq	32	32	30	34	35	33	38	44
Kangersuatsiaq	11	14	11	25	25	21	23	22
Naajat	16	16	14	17	18	17	16	16
Nutaarmiut	4	5	5	8	9	10	9	9
Ikerasaarsuk, Upernavik	1	1	1	1	1		0	0
Ummannaq i alt	281	286	288	380	397	379	355	369

Kilde: APNN.

Figur 16 viser udviklingen i indhandlingsværdien hos jollesegmentet i Upernavik i perioden 2013-2020. Det har været en enorm stigning i indhandlingsværdien fra 2013-2020, som skyldes både mængdestigning og højere priser. Indhandlingsværdien i 2020 er steget med hele 95 pct. i forhold til 2013. Indhandlingspriserne på hellefisk er steget med ca. 32 pct. i perioden 2013-2016.

Indhandlingspriserne faldt i 2017 til 16,3 kr.kg. fra 19,4 kr.kg. i 2016. Priserne har så været stigende fra 2017 til 2020.

Figur 16: Udviklingen i indhandlingsværdien hos jollerne i Upernavik, 2013-2020.

Kilde: APNN.

Note: Indhandlingsværdien i Upernavik er opgjort som den samlede værdi af indhandlede mængder, uanset om licenshaver er bosat i Upernavik eller andre steder.

Af tabel 12 fremgår det, at det samlede optag fra det kvoterede og ukvoterede område ikke har været tilstrækkeligt til at opfiske den tildelte TAC for fartøjer. I gennemsnit er 54% af den tilladte mængde blevet opfisket.

TAC'en for fartøjerne har ligget på et relativt stabilt niveau mellem 4.000-4.300 tons med undtagelse af 2013, mens optaget er faldet fra 2014 2.879 tons til 1.763 tons i 2018. Optaget i det ukvoterede område har i hele perioden udgjort en lille del af optaget. I 2018, hvor andelen var størst, blev der opfisket 375 tons ud fra et samlet optag på 1.763 tons svarende til 22%.

Tabel 12: TAC og hellefiskefangster hos fartøjssegmentet i Upernavik, 2013-2021.

Tons	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
TAC	2.806	4.015	4.231	4.253	4.231	4.231	3.766	3.766	3.623
Samlet fangst	2.186	2.879	2.119	1.794	1.691	1.763	2.737	2.085	
<i>Kvoteret fangst</i>	<i>2.155</i>	<i>2.627</i>	<i>1.976</i>	<i>1.671</i>	<i>1.573</i>	<i>1.388</i>	<i>2.457</i>	<i>1.649</i>	
<i>Ukvoteret fangst</i>	<i>31</i>	<i>252</i>	<i>143</i>	<i>123</i>	<i>118</i>	<i>375</i>	<i>280</i>	<i>436</i>	

Kilde: APNN.

Tabel 13 viser at udviklingen i antal udstedte fartøjslicenser i perioden 2013-2020. Antallet af udstedte licenser faldt perioden 2013-2018 fra 30 til 23. Antallet steg så til 24 i 2019 og 2020.

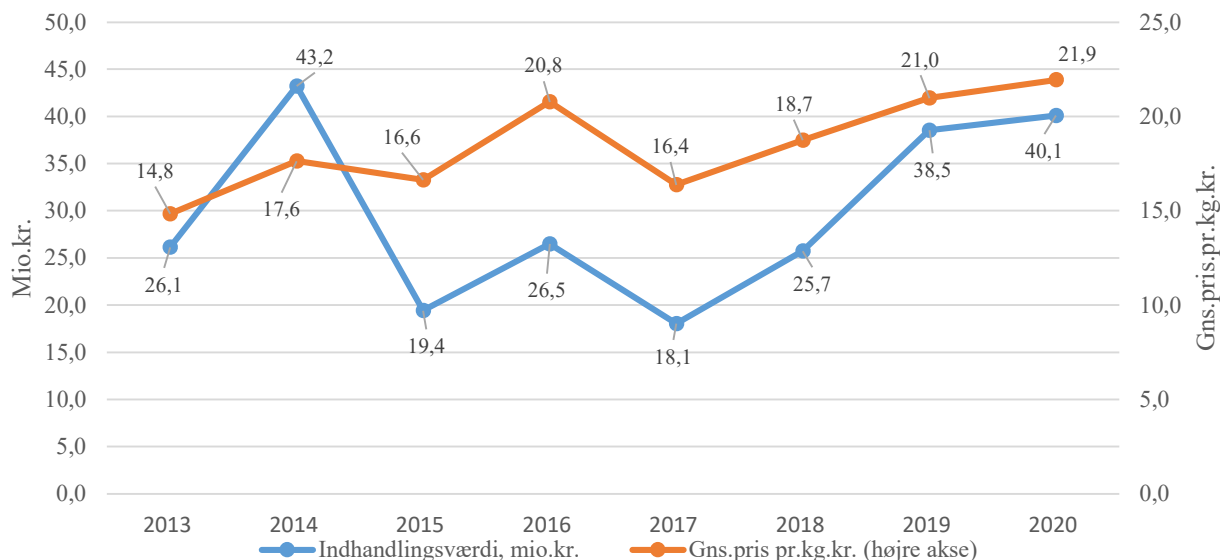
Tabel 13: Udviklingen i antallet af udstedte fartøjslicenser i Upernavik, 2013-2020.

	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Upernavik	30	28	27	25	26	23	24	24

Kilde: APNN.

Figur 17 viser udviklingen i indhandlingsværdien hos fartøjssegmentet i Uummannaq i perioden 2013-2020. Indhandlingsværdien steg betydeligt fra 2013 til 2014 fra 26,1 mio.kr. til 43,2 mio.kr. Den faldt kraftigt til 19,4 mio.kr. i 2015 og var på nogenlunde samme niveau indtil 2017. I perioden 2017 til 2020 steg indhandlingsværdien fra 18,1 mio.kr. til 40,1 mio.kr. De udsving i indhandlingsværdien fra 2013 til 2020 skyldes både pris- og mængdeændringer. Det har været positiv udvikling i den gennemsnitlige indhandlingspris set over hele perioden hvor prisen fra 2013 til 2020 er steget med ca. 48 pct.

Figur 17: Udviklingen i indhandlingsværdien hos fartøjssegmentet i Upernavik, 2013-2020.

Kilde: APNN.

Note: Indhandlingsværdien i Upernavik er opgjort som den samlede værdi af indhandlede mængder, uanset om licenshaver er bosat i Upernavik eller andre steder.

Opsummering for Upernavik:

- I perioden fra 2013-2021 er TAC'en sat betydeligt højere end den biologiske rådgivning.
- Den samlede hellefiskefangst har været relativt stabilt over perioden, men har i samtlige år ligget langt over den biologiske rådgivning med undtagelse af 2013.
- Fangsterne i det kvoterede område har i ingen af årene udnyttet den tilladte TAC, bortset fra når fangsterne i de ukvoterede områder medregnes. Hvis de medregnes har der været fisket over TAC'en i 2019 og 2020.
- Hellefiskefangster med fartøjer er faldende fra 2014 og ligger i hele perioden fra 2013-2020 under den tildelte TAC, mens fangsterne med joller er stigende og overstiger TAC'en til joller i alle år i perioden undtagen i 2014, 2015 og 2017.
- Antallet af jollelicenser fra 2013-2020 er steget med ca. 31%. Til trods for, at der er sket en stigning i hellefiskefangster med joller, afspejler den ikke den markante stigning af udstedte licenser.
- Det har været kraftig stigning i indhandlingsværdierne både hos jollerne i perioden 2013-2020. Det har været store udsving i niveauet af indhandlingsværdi hos fartøjerne, men samlet set er det sket en stigning, hvor indhandlingsværdien i 2020 er den højeste i perioden.
- Der har været en gunstig udvikling i indhandlingspriserne. Fra 2013 til 2020 er den gennemsnitlige indhandlingspris i jollesegmentet steget med ca. 37 pct. Den gennemsnitlige indhandlingspris hos fartøjssegmentet steg i samme periode med ca. 48 pct.

3. Opsummering i forhold til område 47

For samtlige forvaltningsområder i område 47 er den biologiske rådgivning faldet fra 2013-2021. Samtidig er TAC'en i perioden sat væsentlig højere i alle tre områder. TAC'en er sat i gennemsnit for alle tre områder 46 pct. højere end rådgivningen. For Diskobugten har TAC'en i gennemsnit ligget 41 pct. over den biologiske rådgivning, 52 pct. over i Uummannaq og 46 pct. over i Upernavik.

Den samlede hellefiskefangst har i alle tre forvaltningsområder ligget i gennemsnit pr. år ca. 32 pct. over den det bæredygtige fangstniveau. I 2014 blev der indført kvotefrie områder i Upernavik, Uummannaq og Diskobugten. Fangsterne i de kvoterede områder har i ingen af årene udnyttet den tilladte TAC. Medregnes fangsterne i de ukvoterede områder, ligger fangsterne stadig under TAC niveauet i alle årene i perioden 2013-2020.

Generelt er fangsterne i de tre forvaltningsområder steget i gennemsnit med 23% i 2013-2020, hvilket indikerer, at indførelsen af de kvotefrie områder i 2014 ikke har påvirket udbredelsen af fiskeriet væsentligt og ej heller har haft en stor effekt på udnyttelsen af TAC'en.

Hellefiskefangsterne med fartøjer ligger relativt stabilt i Uummannaq, mens optaget er faldende i både Diskobugten og Upernavik – og i alle tre områder er fangsten under den tildelte TAC for fartøjer med undtagelsen af i Uummannaq i 2020. Hellefiskefangsterne med joller har i alle områder været stigende, og TAC'en bliver i de fleste år udnyttet, hvis fangsterne i både kvoterede og ikke kvoterede områder er slået sammen.

Overordnet viser data, at de kvotefrie områder ikke har haft en væsentlig indflydelse på udbredelsen af fiskeriet. Dette skyldes sandsynligvis, at TAC'erne i forvejen er sat meget højt og langt over det bæredygtige fangstniveau. En medvirkende årsag kan være at de kvotefrie områder i flere tilfælde ikke er let tilgængelige for jollefiskerne. Undtagelser for dette er Upernavik, hvor mange bygder både nord og syd for byen ligger i det ukvoterede område, samt isfjorden ved Ilulissat. De samlede kvoter er ikke opfisket i nogen af de tre forvaltningsområder, og indførelsen af de kvotefrie områder har, for det samlede kvoteoptag, således ikke resulteret i øgede fangster. Derimod viser analysen, at kvoteoptaget i jollefiskeriet for en stor del overstiger den biologiske rådgivning efter indførelsen af de ukvoterede områder, men vi ved ikke om der er en sammenhæng herimellem.

Antallet af udstedte jollelicenser er steget markant i alle tre forvaltningsområder fra 2013 til 2020 eller med 59 pct., 37 pct. og 31 pct. for henholdsvis Diskobugten, Uummannaq og Upernavik.

Samtidig med, at den biologiske rådgivning er faldet over perioden fra 2013-2020, er antallet af udstedte jollelicenser steget markant. I gennemsnit er antallet af licenser steget med 42%, mens den samlede rådgivning for alle forvaltningsområderne i område 47 er faldet med 20 pct. Når den biologiske rådgivning reduceres er det en indikation af, at ressourcegrundlaget er blevet mindre. Når antallet af licenser samtidig vokser, opstår en forøget uoverensstemmelse mellem fangstresourcegrundlaget og fiskerikapaciteten (antallet af fartøjer), hvilket på længere sigt vil resultere i en forringet situation for hver fisker (færre fisk til den enkelte fisker).

Kigger man på de samlede hellefiskefangster og den samlede værdi af indhandlede mængder, er disse steget i perioden fra 2013-2020. Stigningen i både de samlede fangster og værdier af indhandlede mængder har været tilstrækkelig til, at den gennemsnitlige fiskers indtægt på kort sigt ikke er reduceret, til trods for den markante stigning af udstedte jollelicenser. Det er primært den gunstige udvikling i indhandlingspriserne på hellefisk, som har bidraget til det. Det er dog en kæmpe variation i den enkelte fiskeres indkomster. Udviklingen har

således ikke resulteret i reduceret gennemsnits indkomster hos fiskerne, men på længere sigt er udviklingen uholdbar med det store antal fiskere, og at TAC og fangstmængderne holdes på et niveau, som ligger langt over den biologiske rådgivning. En uholdbar udvikling, hvor det er blot et spørgsmål, hvornår fiskeriet kollapser. I realiteten har prisudviklingen på hellefisk været bremsende på strukturtilpasningen i det kystnære fiskeri efter hellefisk. I forbindelse med eksemplet i figur 7 fremgår det at for at generere overskud (nettoindtjening), svarende til den gennemsnitlige personlige indkomst i Grønland i 2019, i jollefiskeriet efter hellefisk skal der i udgangspunktet indhandles minimum 21 tons hellefisk i forhold til gns. indhandlingspris på hellefisk i 2020.

I det tilfælde indhandlingsprisen faldt med 30 pct. vil fiskeren være nød til at fiske ca. 31,5 tons hellefisk til at oprette holde sin indkomst. Fordi fiskebestanden er allerede sat langt over den biologiske rådgivning på nuværende tidspunkt vil det ikke være muligt at fiske mere til at kompensere for prisfaldet. Et prisfald i sådan størrelse vil sikkert sætte pres på de offentlige kasser at indføre pristilskud som har faktisk været tidsbegrænset indført på kystnært fiskeri efter isede rejer, torsk og krabber i forbindelse med COVID epidemien. Landskassen kan dog ikke forventes at give økonomiske støtte i form af pristilskud på længere sigt til erhvervsfiskere som driver sit fiskeri privat og på markedsmæssige vilkår særligt når der er alt for mange fiskere i forvejen. Det er derfor vigtigt at strukturtilpasning begynder nu og fiskeriet tilpasses over tid i stedet for at et massivt prisfald vil tvinge mange fiskere til at stoppe og i værste tilfælde blive konkurs.

Grønlands Naturinstitut oplyser desuden, at størrelsen af de landede fisk er faldet gradvist over de sidste 15 år, hvor størrelsen af de landede fisk var den mindste i 2018 for hele tidsserien. Da de landede fisk er mindre end tidligere, er antallet af fisk, der fanges rekord stort. Fiskeri på nuværende niveau er dermed tæt på gennemsnits landingerne for den seneste 10'årige periode, hvilket har medført en betydelig reduktion i både størrelser og fangst pr indsats. Det vurderes derfor, at det ikke vil være muligt at bibeholde fangsterne på det nuværende niveau de kommende år, såfremt udviklingen fortsætter.

Der er i disse år stor opmærksomhed på en bæredygtig udnyttelse af verdens levende ressourcer, og verdensmarkedet efterspørger i højere grad MSC-certificerede produkter. Den grønlandske kvotefastsættelse adskiller sig væsentligt fra den videnskabelige rådgivning. Denne uoverensstemmelse mellem rådgivning og fangster strider i mod MSC principper om bæredygtighed, og udsigterne til en certificering er lange. Det er sandsynligt, at det i fremtiden vil være sværere at afsætte produkter, som strider imod MSC samt internationale standarder, som er fastlagt i FN's Havretskonvention og FAO Code of Conduct for Responsible Fisheries, hvor målsætningen er, at fiskerier forvaltes ud fra et maksimalt bæredygtigt udbytte.

Økonomisk Råd retter ligeledes i deres rapport fra 2018 en bekymring mod udviklingen i de fastsatte kvoter for flere af de vigtigste arter i Grønland, herunder den kystnære hellefiskebestand i Upernavik, Uummannaq og Diskobugten, hvor kvoterne ligger væsentligt over rådgivningen, og nævner, at der således er en overhængende risiko for, at fiskeriet ikke er bæredygtigt, og at de kortsigtede gevinster opnås på bekostning af fremtidens fiskeri.